

ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В КИТАЇ

Тема вищої освіти в Китаї є актуальною, тому що Китай – це розвинена країна, що не стоїть на місці та завжди модернізується, має свої особливості. Ми поставили за мету виявити особливості в системі отримання вищої освіти в цій країні.

Як результат ознайомлення з роботами дослідників вищої освіти в Китаї [1, 2, 3], ми виділили низку особливостей.

У переважній більшості випадків навчання у державних закладах вищої освіти Китаю безкоштовне. У приватних закладах навчання платне і зазвичай включає як плату за надані освітні послуги, так і вартість проживання.

Вступити до закладів вищої освіти цієї країни мають право тільки ті абітурієнти, які мають повну середню освіту. Повна середня освіта здобувається протягом дванадцяти років шкільного навчання.

Для іноземних студентів існують курси вивчення китайської мови (стандартний строк навчання складає два роки, скорочений – один рік), на які можуть вступати громадяни з будь-яким рівнем підготовки.

Вступні екзаменаційні білети складаються не закладами вищої освіти, а Міністерством освіти або його органами на місцях. Зазначені органи визначають і правила прийому студентів. До закладів вищої освіти можуть вступити лише абітурієнти з високим рівнем підготовки. У той же час при вступі до закладів вищої освіти діє система пільг для дітей-сиріт і обдарованих дітей. Вступна кампанія складається з урахуванням середнього балу атестата, а також результатів екзаменаційного випробування, яке проводиться у всій країні в один день. За отриманими

результатами набраних балів абітурієнти мають право вступати до закладів вищої освіти різного рівня. Абітурієнти, які набрали велику кількість балів, можуть вступати до провідних вишів, тоді як ті, хто набрав хоча б мінімальну необхідну кількість балів, можуть вступати лише до провінційних вишів.

Основна мова навчання – китайська, але за погодженням з Міністерством освіти учбовий процес може здійснюватися також англійською мовою.

Спеціалісти готуються за такими освітньо кваліфікаційними рівнями: бакалавр (3-4 роки навчання); магістр (2-3 роки навчання); доктор філософії (3-5 років навчання).

У закладах вищої освіти Китаю немає поняття єдиної навчальної програми, що пояснюється потребою врахування регіональних особливостей, таких як рівень забезпеченості професорсько-викладацьким складом і навчальним обладнанням.

Існують чотири форми навчання: денна, заочна, вечірня й екстернатна форми.

У випадку, якщо студент показує гарний рівень підготовки, то він має право на підвищену стипендію, а також на стипендію за рахунок різних фондів, які таким чином заздалегідь ведуть пошук найбільш професійно підготовлених випускників. Приблизно 85% випускників у Китаї обирають роботу за фахом, що є одним із найкращих показників у світі.

Китайські університети запрошують на роботу кращих професорів, у тому числі і з України.

Існують програми раннього виявлення та подальшої підтримки розвитку та кар'єрного зростання талановитих студентів, учнів, молодих учених, винахідників тощо.

Кожен китайський університет виступає центром національної науки та має підтримувати високий рівень наукової та інноваційної діяльності, у

іншому випадку його статус буде поставлено під сумнів.

Система вищої освіти в Китаї регулюється державою, вживаються заходи для збільшення кількості місць для вступу до факультетів, на яких готують фахівців, що у подальшому будуть підтримувати конкурентоспроможність Китаю. Тобто розширюється державне замовлення у тих сферах, де Китай здобув або намагається здобути технологічне лідерство.

У результаті виявлення основних особливостей системи вищої освіти в Китаї ми можемо зробити висновок, що освітня галузь цієї країни активно підтримується та модернізується за підтримки влади. У системі вищої освіти переважає безкоштовне якісне навчання. Існують мотиваційні програми для покращення його результатів, що сприймається владою та суспільством, як чинник технологічного прориву.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Гала С. В. Із досвіду реформування вищої освіти в Китаї. *Економіка та держава*. 2011. № 8. С. 52-54.
2. Гала С. В. Функціонування системи вищої освіти Китаю: аналіз досвіду. *Актуальні проблеми економіки*. 2012. №9. С. 72-77.
3. Лунячек В.Е. Сучасна освіта Китаю: проблеми і перспективи розвитку. *Постметодика*. 2013. №1. С. 47-54.